

Formes contractes

--**a + es** (sing. i pl.)> **as**. Però molt freqüentment es diu també sense contraure, amb una *n* enmig. En es escrits dialectals mallorquins solen escriure **an** en aquest cas, quan té es valor de destinació:

"Tornaré **an** es poble".

És una forma no normativa, però pràctica. Està arreplegada al DCVB. Es fa servir també davant d'altres elements: *an aquesta, an això...*

Vol dir (1) direcció a un lloc o destinació a algú:

Ex: Tornaré **as** poble. / Tornaré **an es** poble.

Ho donarà **as** seus fills. / Ho donarà **an es** seus fills.

I també vol dir (2) localització, estar en un lloc. En aquest cas podem escriure, seguint sa normativa **en es**:

Ex: Estava **as** carrer. / Estava **en es** carrer.

Vivia **as** pisos nous. / Vivia **en es** pisos nous.

--**de + es** (sing. i pl.)> **des**:

Ex: Aquest llibre no és es **des** meu germà.

Aqueixa casa és **des** cosins de la Maria.

--**per + es** (sing. i pl.)> **pes**:

Ex: Ja han passat **pes** vostre carrer.

Ho va arreplegar **pes** seus fills.

--**ca + es** (sing. i pl.)> **cas**:

Ex. Hui dinaré a **cas** meu padrí.

Jugaven a **cas** seus amics.

A l'hora d'escriure, desapareixen aquestes formes contractes si sa paraula que segueix és masculina singular i comença per vocal. Per exemple:

Ex: Ella no volia explicar-ho **a s'**home.

Damunt **de s'**ull tinc un pelat.

Més tard vindrem **per s'**oli.

Demà obrem a **ca s'**holandés.